

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja I. B. iz D., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/19-01/869, urbroj: 401-01/06-20-4 od 30. ožujka 2020., radi ostvarivanja prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 24. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/19-01/869, urbroj: 401-01/06-20-4 od 30. ožujka 2020.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbija se žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Općinskog državnog odvjetništva u Splitu, broj: PPI-DO-14/2019 od 8. studenoga 2019.

Prvostupanjskim rješenjem od 8. studenoga 2019. je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama, koji je podnio 21. kolovoza 2019., a u kojem traži „informaciju o broju predmeta s oznakom tajnosti OGR počevši od 2011. godine do kraja 2018. godine“, pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI), uz obrazloženje da tužitelj očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom ističe razloge zbog kojih smatra da je tuženik na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava donio nezakonitu odluku.

Nastavno u tužbi tužitelj u bitnom ponavlja razloge koje je iznosio tijekom upravnog postupka, a kojima ukazuje na protupravno postupanje javnopravnih tijela. Navodi kronologiju događaja te smatra da postoji zakonska osnova da mu se omogući pristup traženim informacijama. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da je tuženikovo rješenje nezakonito.

Predlaže da ovaj Sud stavi izvan snage rješenje od 30. ožujka 2020., a podredno i prvostupanjsko rješenje od 8. studenoga 2019., odnosno da donese meritornu odluku o predmetnoj stvari i omogući tužitelju pristup traženim informacijama.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom obrazlaže razloge zbog kojih je zahtjev tužitelja odbijen na temelju članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a, a ponavljajući razloge koje je već naveo u obrazloženju osporenog rješenja, ostaje kod tog rješenja. Iscrpno obrazlažući svoje zaključke zbog kojih je odbio žalbu tužitelja predlaže da se tužba tužitelja odbije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema ocjeni ovog Suda pravno odlučne činjenice za primjenu mjerodavnih odredbi materijalnog prava su u konkretnom slučaju nesporne, zbog čega je spor riješio bez rasprave, na temelju odredbe članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17., dalje: ZUS).

Nakon razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja u skladu s odredbom članka 55. stavka 3. ZUS-a, ovaj Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim i presudu donio na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a.

Prije svega valja reći da je tužitelj zahtjev za pristup informacijama podnio 21. kolovoza 2019., odnosno nakon stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 85/15.), koji je stupio na snagu 9. kolovoza 2015. godine, a koji je propisao institut zloupotrebe prava na pristup informacijama, zbog čega je tuženik, pozivajući se na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a, pravilno odbio žalbu tužitelja i potvrdio pravilnost prvostupanjskog rješenja.

S obzirom na sadržaj podnesenog zahtjeva, pravilan je zaključak tuženika da tužitelj podnošenjem niza povezanih zahtjeva sličnog ili istog sadržaja očito zloupotrebljava pravo na pristup informacijama, jer se analizom sadržaja svih podnesenih zahtjeva dolazi do zaključka da tužitelj u tim zahtjevima traži pristup informacijama koje se tiču pojedinih postupaka koji su se vodili ili vode protiv tužitelja, odnosno da se traže informacije u odnosu na koje tužitelj ima isključivo osobni interes.

Također iz sadržaja ukupno podnesenih zahtjeva, kao i sadržaja konkretnog zahtjeva, proizlazi da su ti zahtjevi protivni cilju i svrsi ZPPI-a, jer tužitelj na taj način iskazuje svoje nezadovoljstvo s postupanjem javnopravnih tijela u konkretnim postupcima, a što predstavlja zlorabu prava na pristup informacijama koja je u koliziji sa javnim interesom, iz razloga koje je tuženik u osporenom rješenju iscrpno naveo i obrazložio, a koje razloge prihvaća i ovaj Sud u cijelosti.

Tuženik dodaje da tužitelj učestalim postavljanjem zahtjeva za istovrsnim informacijama na nedopušten način opterećuje tijela javne vlasti, a posebno ukazuje i da su zahtjevi u bitnom vrlo uvredljivog sadržaja, odnosno da se tužitelj služi institutom prava na pristup informacijama kao instrumentom za svoje osobne sukobe i obračune sa tijelima javne vlasti.

Tuženik se u obrazloženju osporenog rješenja poziva i na postojeću praksu Europskog suda za ljudska prava, navodeći konkretne presude, u kojima se izražava stajalište da će se proglasiti nedopuštenim svaki pojedinačni zahtjev ako se ocijeni da je riječ o zloupotrebi prava na podnošenje zahtjeva.

Slijedom navedenog je, prema ocjeni ovog Suda, tuženik u osporenom rješenju dao jasne i valjane razloge u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09., dalje: ZUP) te osnovano odbio žalbu pozivom na odredbu članka 116. stavka 1. točku 1. ZUP-a.

U svezi tužbenih navoda u pravcu povrede materijalnog prava, valja navesti da je tužitelj iste prigovore već isticao i u žalbi, a u odnosu na te prigovore je tuženik dao iscrpno obrazloženje razloga na kojima je utemeljio odluku.

Tužitelj u bitnom u tužbi ponavlja iste razloge koje je isticao i tijekom upravnog postupka, odnosno na drugačiji način tumači pobliže navedene odredbe mjerodavnog prava, zbog čega je ovaj Sud ocijenio da takvi prigovori nisu odlučni za donošenje drugačije odluke u ovoj stvari i ocjenu zakonitosti tuženikovog rješenja.

Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 24. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.